

שופעות אז משם, ועל זה ואז שדי.

ויברכה, כדי שיהיה לו תמיד קיום ויתר, שהרי בכל מקום שיש בו וא"ו, יש לו תוספת וקיום. עד כאן כלל, ואחר כך עשה פרט, שכתוב ברכת שמים וגו'.

ברכת אביך גברו על ברכת הורי. ודאי שברכת אביך גברו, שהרי יעקב הוריש שבח של הכל יותר מהאבות, שהרי הוא היה שלם בכל, והכל נתן ליוסף. מה הטעם? משום שכך ראוי, שהרי צדיק נוטל הכל ויורש הכל כאחד, וכל הברכות שרויות בו. הוא מוריק ברכות מהראש למעלה, וכל איברי הגוף כלם נתקנו להוריק בו ברכות, ואז נעשה נהר שיוצא מעדן.

מה זה מעדן? אלא בכל שעה שכל האיברים יושבים בקשר אחד, והם בעדון של השתוקקות מהראש למעלה ולמטה, וכלם מעדון והשתוקקות שלהם מריקים בו, ונעשה נהר ששופע ויוצא מעדן ודאי. עוד מעדן - מחכמה עליונה שופע הכל להמשך, ועושה נהר, ונמשך עד שמגיע לדרגה הזו, ואז הכל בברכות, והכל אחד.

עד תאות גבעת עולם, [וה עד] תשוקת אותן גבעות עולם, ומי הם? שתי נקבות, אחת למעלה ואחת למטה, שכל אחת נקראת עולם. ותשוקת כל איברי הגוף באותן שתי אמהות. תשוקה לינק מהאם העליונה (בינה), ותשוקה להקשר באם התחתונה, ותשוקת הכל אחד. משום כך כלם [בראיו]. תהיין לראש יוסף וגו', להתברך אותה דרגה של צדיק ולטל הכל כראוי.

ויברכה, בגין דיהא ליה קיום תדיר ויתיר, דהא בכל אתר דאית ביה וא"ו, תוספת אית ליה, וקיומא. עד כאן כלל, ולבתר עביד פרט, דכתיב ברכות שמים וגו':

ברכות אביך גברו על ברכות הורי. ברכות אביך גברו ודאי, דהא יעקב אחסין שבחא דכלא, ויתיר מאבהן, דהא הוא שלים הוה בכלא. וכלא יחב ליה ליוסף, מאי טעמא. בגין דהכי אתחזי, דהא צדיק כלא נטיל, ואחסין כלא כחדא, וכל ברכאן ביה שריין. הוא אריק ברכאן מרישא לעילא, וכל שייפי גופא כלהו אתתקנו, לארקא ביה ברכאן, וכדין אתעביד נהר דנפיק מעדן.

מאי מעדן, אלא, בכל שעתא דכל שייפין יתבין בקשורא חדא, ואינון בעדונוא דתיאובתא מרישא לעילא ולתתא, וכלהו מעדונוא ותיאובתא דלהון, מריקין ביה, ואתעביד נהר דנגיד ונפיק מעדן ודאי. תו מעדן מחכמה עלאה, נגיד כלא לאתמשכא, ועביד נהרא, ואתמשכא עד דמטי להאי דרגא, וכדין כלא בברכאן, וכלא חד.

עד תאות גבעות עולם, (ס"א האי עד) תיאובתא דאינון גבעות עולם. ומאי נינהו, תרי נוקבי. חד לעילא, וחד לתתא, דכל חד אקרי עולם. ותיאובתא דכל שייפי גופא, באינון תרין אמהן. תיאובתא לינקא מאמא עלאה. תיאובתא לאתקשרא באמא תתאה. ותיאובתא דכלא חד, בגין כך פלהו, (כדקא חזי). תהיין לראש יוסף וגו', לאתברכא ההוא דרגא דצדיק, ולנטלא כלא כדקא חזי.